FEDOTOV v. Russia

(App. No. 5140/02)

Presuda od 25.10.2005.

Činjenice: Podnosilac predstvake, bio je predsednik jedne nevladine organizacije, i bio je pod sumnjom da je koristio svoj položaj za sticanje lične dobiti. Oktobra 1999. g., javni tužilac je podigao optužnicu i izdao nalog za njegovo hapšenje. Februara 2000.g. viši tužilac je poništio odluku o podizanju optužnice i otkazao je nalog za hapšenje. Ipak, njegovo ime je stavljeno na federalni spisak osoba koje traži Kriminalna policija. Podnosilac predstvake zadržan je u policijskoj stanici 14.-15. juna 2000.g. i ponovo 6.-7. jula iste godine, na osnovu naloga za hapšenje koji je bio otkazan. Podnosilac predstvake žalio se Gradskom tužiocu da je bio nezakonito pritvoren i da se prema njemu u pritvoru loše postupalo. Na osnovu te žalbe, sproveden je disciplinski postupak protiv istražitelja koji nije obavestio policijsko odeljenje da je nalog poništen. Podnosilac predstvake, takođe, je tužio državu i tražio odštetu zbog nezakonitog krivičnog postupka i hapšenja. Septembra 2001.g. Opštinski Sud je doneo presudu, našao je da su krivični postupci bili nezakoniti, jer su bili trajno prekinuti zbog nedostatka dokaza. Imajući u vidu činjenicu da podnosilac predstavke dao obećanje da neće napuštati grad i, sud mu je dodelio odštetu i nadoknadu za troškove postupka. Podnosilac predstvake se žalio da je Opštinski sud namerno utvrdio nepotpuno činjenično stanje i da njegov odštetni zahtev koji se odnosio na nezakonit pritvor u junu i julu 2000. g. nije razmatran u presudi. Gradski sud potvrdio je ovu presudu. U januaru 2002. g. podnosilac predstavke pokrenuo je postupak za izvršenje presude iz septembra 2001.g. Po prijemu izvršnog sudskog naloga, podnosilac predstvake se žalio nekoliko puta da je iznos u izvršnom sudkom nalogu niži od onog u presudi. Sud je 2004. g. potvrdio da ranije izdati nalozi nisu bili u skladu sa. Ipak, presuda još uvek nije izvršena.

Pravo: Član 3.- Jedine informacije o uslovima u pritvoru su one koje je podnosilac predstavke sam dostavio. Propust od strane Vlade da dostavi informacije o uslovima u pritvoru podstiče na donošenje zaključka da su tvrdnje podnosioca predstavke bile osnovane. *(i) Pritvor podnosioca predstavke od 14. do 15. juna 2000.g. :* podnosilac predstavke je pružio veoma malo detalja o uslovima u pritvoru u policijskoj stanici, u kojoj je boravio dvanaest sati. On nije izneo tvrdnje da je njegov moralni ili fizički integritet bio ugrožen dok je tamo boravio. Shodno tome, tretman kome je podnosilac predstavke bio izložen nije sadržao potreban minimalni stepen surovosti. *(ii) Pritvor podnosioca predstavke od 6. do 7. jula 2000.g.:* podnosilac predstavke boravio je u policiskoj stanici dvadest dva sata. Njegov opis ove policijske stanice podudaran je nalazima Komiteta za prevenciju torture. Podnosilac predstavke bio je primoran da provede noć u ćeliji koja nije podesna za boravak tokom noći bez hrane, bez pića i bez slobodnog pristupa toaletu. Ovi nezadovoljavajući uslovi pogoršali su duhovne patnje izazvane nepravednim pritvorom, i stoga, podnosilac predstavke je bio izložen postupanju suprotnom Članu 3. Osim toga, vlasti nisu istražile tvrdnje podnosioca predstavke o uslovima pritvora u kome je boravio. Shodno ovome, povređen je suštinski i procesni aspekt Člana 3. u vezi sa boravkom podnosioca predstavke u pritvoru dana 6. i 7. jula 2000.g.
Zaključak: povreda (jednoglasno)

Član 5.(1.) – Strane su se saglasile da je podnosilac predstavke uhapšen, jedino zbog toga što se njegovo ime nalazilo na federalnom spisku poternica. Nije osporavano da posle februara 2000.g., kada je poništen nalog za njegovo hapšenje, nije doneta nijedna oduka – bilo od strane suda, bilo od strane tužioca – koja bi opravdala njegovo hapšenje ili zadržavanje. Osim toga, nije istaknuto ni da je pritvarnje izvršeno u skladu sa nekim od razloga navedenih u Članu 5.(1.). Dalje, pritvor u junu i u julu mesecu 2000.g. nije bio "zakonit", ni po domaćem pravu, ni shodno Konvenciji. Sud je istakao da je jedini razlog zbog koga je hapšenje izvršeno bio nedostatak u saradnji između nadležnih državnih organa vlasti, i primetio da nije zabeležen nikakav pisani trag u hapšenju.
Zaključak: povreda (jednoglasno)

Član 5.(5.) – Pravo na naknadu propisano Članom 5.(5.) predpostavlja prethodno utvrđenu povredu nekog od stavova Člana 5. U ovom slučaju, Sud je utvrdio povredu Člana 5.(1.) jer nije bilo "zakonitog" osnova za pritvaranje podnosioca predstavke. Podnosilac predstavke je podneo osnovan zahtev za naknadu štete koja je nastala kao posledica nezakonitog zadržavanja u pritvoru. Ipak, domaći sud ga je odbacio. Povrh toga, opštinski sud je proizvoljno utvrdio činjenično stanje, i u svojoj presudi izrekao da podnosilac predstavke "nije ustvari bio pritvoren", bez obzira na izobilje dokaza koji su govorili suprotno.
Zaključak: povreda (jednoglasno)

Član 6.(1.) i Član 1. Protokola 1.- Propušanjem da se povinuju izvršnoj presudi u korist podnosioca predstavke, tokom više godina, domaće vlasti onemogućile su mu da primi novac koji mu je pripadao. Time je došlo do povrede Člana 6. Konvencije i Člana 1. Protokola 1.
Zaključak: povreda (jednoglasno)

Član 41. – Sud je dodelio podnosiocu predstavke iznos od 7.400 EUR zbog pretrpljene nematerijalne štete. Takođe dodelio je određeni iznos za pretrpljene troškove.